

ΚΛΕΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΖΙΑΙ.

Τόμος Γ'.
ΑΡΙΘΜ. 13 (61).

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐξάμηνος μόνον
καὶ προπληρωτῆα: Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 10 ἢ μάκρ. 8.

ΕΤΟΣ Γ'.
τῇ 1/13. Ἰουλίου 1887.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ.

Ἐγεννήθη ἐν Ἀγίᾳ Μαρίνᾳ, χαριέσση κωμοπόλει οὐ μακρὰν τῆς πρωτευούσης Μυτιλήνης, ὑπὸ πατρὸς Κρητὸς καὶ μητρὸς Λεσβίας κατὰ τὸ ἔτος 1834. Νεώτατος ἀπεστάλη εἰς Ἀθήνας, ὅπως τύχῃ εὐρυτέρας μορφώσεως ὁ ἀγγιχούστας παῖς, πατρικῆς δ' ὄντως ἔτυχεν αὐτόθι ἀγάπης καὶ ἐνθαρρύνσεως παρὰ χρηστοτάτων καὶ ἐντρίβεστάτων περὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν ἑλληνικὴν γλῶσσαν διδασκάλων.

Τὴν Πρωτεύουσαν διέπνεεν ἔτι ἡ μυροβόλος τοῦ Ἀγῶνος αὔρα, τὰ ἀπείριττα κοινωνικὰ ἥθη ἐκράτυνεν ἀνδρικὸν φρόνημα καὶ ἀληθινὴ φιλοτιμία, ὁ δὲ κόσμος τῶν λογίων ἀπετέλει μίαν, σεμνὴν καὶ ἀδιαίρετον οἰκογένειαν, ἐν τοῖς κόλποις τῆς ὑποίας ἀνετράφη πᾶν ὅ,τι σήμερον, ἐπιζήσαν ἢ μὴ παραγκωνισθέν, εἶνε τὸ σέμνωμα τῆς ἀναγεννωμένης παρ' ἡμῖν ἐπιστήμης καὶ φιλολογίας.

Καταπληκτικὴν ἀνέπτυξεν ὁ νεαρὸς σπουδαστὴς δραστηριότητα ἀπὸ τῶν πρώτων ἔτι μελετῶν αὐτοῦ, εὐνοούμενος μὲν παρὰ τῶν γεραρῶν καὶ σοφῶν τότε διδασκάλων, διακρινόμενος δ' ἐν τοῖς συνηλικιώταις διὰ τὴν πολυμαθεῖαν, τὴν πολυγλωσσίαν καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ εὐφυΐαν καὶ ἐμβριθείαν. Ἦκμαζε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς φοιτήσεως τοῦ ἐφήβου Βερναρδάκη ὁ φιλολογικὸς ἀγὼν μεταξὺ τοῦ δεινοῦ

μὲν περὶ τὰς λογομαχίας, ἥκιστα δὲ δυνατοῦ εἰς τὰ γράμματα Χρυσοβέργη καὶ τοῦ σοφοῦ Ἀσωπίου. Εὐτόλμως προσῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ὡς ὑπέρμαχος τοῦ Ἀσωπίου ὁ Βερναρδάκης καὶ διὰ τοῦ „Τρωγαλίου τοῦ Δοκσιδόφου“, εὐοιωνίστου ταύτης ἀπαρχῆς τῶν μετέπειτα καὶ μέχρι σήμερον φιλολογικῶν θριάμβων του, κατεσίγασε τὸν ἀντίπαλον. Ὡς φοιτητὴς ἐπίσης μετέφρασε καὶ ἐξέδωκεν εἰς ἴδιον τόμον

τὴν „Ἱστορίαν τῆς Ρωσσίας“ ὑπὸ Δημητρίου Καντεμίρη, ἥτις καὶ σήμερον πρόκειται ὡς ὑπόδειγμα γλαφυρᾶς καὶ πιστῆς μεταφράσεως. Τὴν ἀσυνήθη ταύτην τοῦ νέου πολυπραγμοσύνην καὶ ἀρετὴν ἐκτιμήσας καὶ προῖδων τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ μέλλον ὁ ἀείμνηστος Μανούσης, ἐπεδαψίλευσε τῷ Βερναρδάκῃ πᾶν εἶδος εὐεργεσίας, ὡς ἴδιον υἱὸν ἀγαπήσας καὶ ὁδηγήσας αὐτόν. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ ὅ,τι ἰσχυρίσθημεν ἀνωτέρω περὶ τῆς ἐξόχου ἀρετῆς τῶν πρώτων ἐκείνων τοῦ Ἑθνικοῦ διδασκάλων.

Τότε ἐπίσης ἤκμαζε καὶ ὁ Ποιητικὸς διαγωνισμὸς, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ μουσοτραφεὶς Ὁδων πολλάκις ἐτίμα διὰ τῆς ἐνθαρρυντικῆς παρουσίας του, καὶ ὅστις ἐξέθρεψε πάντας ὅσοι διεκρίθησαν τότε εἰς ποιητικὰ δοκίμια. Πρῶτον ποίημα τοῦ Βερναρδάκη ἦν ὁ „Πλάνης“, ἔπος, ἐπαινεθὲν θερμῶς ὑπὸ τοῦ εἰς-

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ.

Πρώην Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ὁδων.